

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. spalio 5 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – Pridėtinės vertės mokestis (PVM) – Direktyva 2006/112/EB – Apmokestinamieji sandoriai – 2 straipsnio 1 dalies a punktas – Prekių tiekimas už atlygį – Nemokamas planšetės arba išmaniojo telefono tiekimas už naują žurnalo prenumeratą – Sąvoka „vienas prekių tiekimas ar paslaugų teikimas“ – Kriterijai – 16 straipsnio antra [pirma] pastraipa – Prekių sunaudojimas, kai veikloje jos naudojamos kaip mažavertės dovanos“

Byloje C-505/22

dėl *Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)* (Mokesčių arbitražo teismas (Administracinio arbitražo centras – CAAD, Portugalija) 2022 m. liepos 22 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2022 m. liepos 25 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Deco Proteste – Editores Lda

prieš

Autoridade Tributária e Aduaneira

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė M. L. Arastey Sahún, teisėjai N. Wahl (pranešėjas) ir J. Passer,

generalinis advokatas J. Richard de la Tour,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Deco Proteste – Editores Lda*, atstovaujamos *advogado* J. Espanha,
- Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos P. Barros da Costa, C. Bento ir A. Rodrigues,
- Europos Komisijos, atstovaujamos A. Armenia ir L. Santiago de Albuquerque,

* Proceso kalba: portugalių.

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą iš esmės pateiktas dėl 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1) 2 straipsnio 1 dalies a punkto ir 16 straipsnio, taip pat dėl neutralumo, vienodo požiūrio, nediskriminavimo ir proporcingumo principų išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Deco Proteste – Editores Lda* ir *l'Autoridade Tributária e Aduaneira* (Mokesčių ir maitų institucija, Portugalija) ginčą dėl *Deco Proteste – Editores* atliekamo planšečių ir išmaniųjų telefonų, kaip prenumeratos dovanų, tiekimo naujiems savo parduodamų žurnalų prenumeratoriams apmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu (PVM).

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Direktyvos 2006/112 2 straipsnyje nustatyta:

„1. PVM objektas yra šie sandoriai:

- a) prekių tiekimas už atlygį valstybės narės teritorijoje, kai prekes tiekia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks;

<...>“

- 4 Šios direktyvos 16 straipsnyje numatyta:

„Tačiau prekių tiekimu už atlygį nelaikomas toks prekių sunaudojimas, kai veikloje jos naudojamos kaip pavyzdžiai ar mažavertės dovanos.

Prekių, sudarančių apmokestinamojo asmens veiklai skirtą turto dalį, sunaudojimas privatiems apmokestinamojo asmens ar jo darbuotojų poreikiams tenkinti, arba jų realizavimas neatlygintinai, arba, platesne prasme, jų panaudojimas kitais nei verslo tikslais, laikomas prekių tiekimu už atlygį, kai PVM, sumokėtas už tas prekes ar jų sudedamąsias dalis, buvo visiškai arba iš dalies atskaitytas.“

Portugalijos teisė

- 5 *Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado* (Pridėtinės vertės mokesčio kodeksas), iš dalies pakeisto 2008 m. birželio 20 d. *Decreto-Lei n. 102/2008* (Dekretas įstatymas Nr. 102/2008; *Diário da República*, 1 serija, Nr. 118, 2008 m. birželio 20 d.) (toliau – PVM kodeksas), 3 straipsnyje „Prekių tiekimo sąvoka“ numatyta:

„1. Apskritai prekių tiekimu laikomas materialiojo turto tiekimas už atlygį tokiu būdu, kuris atitinka nuosavybės teisės įgyvendinimą.

<...>

3. Pagal šio straipsnio 1 dalį prekių tiekimu taip pat laikoma:

<...>

f) nuolatinis verslui skirto turto panaudojimas savininko, darbuotojų ar apskritai ne verslo tikslams, taip pat neatlygintinas šio turto tiekimas, kai turtui arba jį sudarančioms sudedamosioms dalims buvo taikoma visiška arba dalinė mokesčio atskaita;

<...>

7. Į 3 dalies f punkte nustatytą schemą, apibrėžtą Finansų ministerijos įsakyme, neįtraukiamos prekės, kurios nėra skirtos vėliau parduoti ir dėl savo savybių, dydžio ar formos, skirtingų nuo produkto, sudarančio pardavimo vienetą, kaip pavyzdys yra skirtos paties apmokestinamojo asmens pagamintoms ar parduodamoms prekėms pristatyti ar reklamuoti, taip pat naudoti kaip dovanos, kurių vieneto vertė neviršija 50 eurų ir kurių bendra metinė vertė neviršija 0,5 % apmokestinamojo asmens praėjusių kalendorinių metų apyvartos, atsižvelgiant į komercinę praktiką.“

- 6 PVM kodekso 18 straipsnyje „PVM tarifai“ numatyta, kad prie šio kodekso pridėtuose I ir II sąrašuose nurodytų prekių tiekimui taikomas lengvatinis PVM tarifas, atitinkamai 6 % ir 13 %. Kitiems prekių tiekimams taikomas standartinis 23 % PVM tarifas. Šis tarifas taikomas planšečių ir išmaniųjų telefonų tiekimui.

- 7 Prie PVM kodekso pridėto I sąrašo „Lengvatinais tarifais apmokestinamos prekės ir paslaugos“ 2.1 punktas išdėstytas taip:

„Laikraščiai, žurnalai ir kiti periodiniai leidiniai, nurodyti teisės aktuose, reglamentuojančiuose kultūros, švietimo, laisvalaikio ar sporto sritys <...>“

- 8 2008 m. birželio 24 d. *Portaria n. 497/2008* (Ministro įsakymas Nr. 497/2008) (*Diário da República*, 1 serija, Nr. 120, 2008 m. birželio 24 d.) apibrėžta sąvoka „dovana“ ir nustatytos apskaitos procedūros ir prievolės, kurių turi laikytis PVM mokėtojai PVM kodekso 3 straipsnio 7 dalies taikymo tikslais. Šio įsakymo 3 straipsnyje „Dovanos sąvokos apibrėžimas“ nustatyta:

„1. Dovaną gali sudaryti apmokestinamojo asmens parduodamos ar pagamintos prekės arba iš trečiųjų asmenų įsigytos prekės.

2. Kai dovaną sudaro prekių visuma, šiai visumai taikoma PVM kodekso 3 straipsnio 7 dalyje nurodyta 50 eurų vertė.
3. Apmokestinamojo asmens klientams mokamos priemokos už kiekį nepatenka į dovanos sąvoką.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 9 *Deco Proteste – Editores* yra Portugalijoje įsteigta bendrovė, kuri leidžia žurnalus ir kitą informacinę medžiagą apie vartotojų apsaugą ir jais prekiauja. Šie produktai parduodami tik prenumeratos būdu. Vykdydama reklamines kampanijas, skirtas naujiems klientams pritraukti, ji naujiems prenumeratoriams siūlo prenumeratos dovaną – tai gali būti planšetė arba išmanusis telefonas, kurių vieneto vertė yra mažesnė nei 50 eurų.
- 10 Prenumeratos dovana šiems prenumeratoriams siunčiama su jų žurnalu paštu po to, kai sumokama pirmoji prenumeratos mėnesinė įmoka, kurios dydis toks pats, kaip vėlesnių mėnesinių įmokų. Kadangi nenustatytas minimalus prenumeratos laikotarpis, prenumeratoriams lieka prenumeratos dovana, ir, sumokėjęs pirmąją mėnesinę įmoką, nėra baudos, net jei prenumerata nutraukiama.
- 11 Prenumeratos dovanos perkamos iš Europos Sąjungoje įsteigtų bendrovių taikant atvirkštinio apmokestinimo PVM sistemą.
- 12 2019 m. atlikusi mokestinį patikrinimą, susijusį, be kita ko, su PVM už 2015–2018 m., mokesčių ir muitų institucija konstatavo, kad ieškovės pagrindinėje byloje išrašytose sąskaitose faktūrose dėl naujų prenumeratų buvo nurodyta prenumeratos suma, kuriai taikomas lengvatinis 6 % PVM tarifas. Vis dėlto šiose sąskaitose faktūrose nebuvo jokios nuorodos į prenumeratos dovanas.
- 13 Mokesčių ir muitų institucija nusprendė, kad prenumeratos dovanos yra dovanos, kaip jos suprantamos pagal PVM kodekso 3 straipsnio 7 dalį, tačiau konstatavo, kad jų suma viršijo šioje nuostatoje numatytą 0,5 % nuo praėjusių kalendorinių metų apyvartos ribą. Taigi ji šių dovanų tiekimą apmokestino PVM, jų pirkimo kainą laikydama apmokestinamąja verte ir taikydama standartinį 23 % PVM tarifą. Ji įvertino ieškovės pagrindinėje byloje už 2015–2018 m. mokėtiną PVM 3 472 125,38 EUR suma. Ieškovė sutiko vykstant mokestiniam patikrinimui, pirma, sumokėti su 2015 m. susijusį PVM ir, antra, remdamasi patikslintomis mokesčių deklaracijomis savarankiškai apskaičiuoti PVM už 2016–2018 m., atskaičiavus mokesčio kreditus jos naudai. Taigi ji iš viso sumokėjo 2 851 551,41 EUR, įskaitant 270 936,70 EUR palūkanų.
- 14 Vis dėlto vėliau ieškovė pagrindinėje byloje pateikė prašymą dėl šios sumos grąžinimo, tačiau jis 2021 m. gegužės 11 d. buvo atmestas. Atmetus šį prašymą 2021 m. rugpjūčio 6 d. ji paprašė surengti *Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa) – CAAD* (Mokesčių arbitražo teismas (Administracinio arbitražo centras – CAAD), Portugalija), prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo, posėdį.
- 15 Ieškovė pagrindinėje byloje, be kita ko, tvirtino, kad prenumeratos dovanų teikimas naujiems prenumeratoriams nėra dovana, nes neketinama veikti neatlygintinai. Iš tikrųjų tai yra komercinis pasiūlymas, kurį sudaro paslaugų teikimas, t. y. prenumerata, susieta su prekių, t. y. prenumeratos dovanos, apimančios piniginių atlygi, įtrauktą į žurnalo prenumeratos vertę, tiekimu. Bet kuriuo atveju, net jeigu prenumeratos dovanos pasiūlymas laikytinas dovana, jos vieneto vertė yra

mažesnė nei 50 eurų ir ji patenka į sąvoką „mažavertė dovana“, kaip ji suprantama pagal PVM kodekso 3 straipsnio 7 dalį. Šiuo klausimu ji teigia, kad šioje nuostatoje numatyta maksimali 0,5 % nuo praėjusių metų apyvartos riba nėra susijusi su šia sąvoka. Ši riba neatitinka Direktyvos 2006/112 16 straipsnio ir taip pat pažeidžia proporcingumo, neutralumo ir vienodo požiūrio principus.

- 16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar tokiomis aplinkybėmis, kokios susiklostė pagrindinėje byloje, galima manyti, kad prenumeratos dovana, t. y. planšetė ar išmanusis telefonas, buvo teikta kaip atlygis už vertę, net jei ji nėra identifikuota ar individualizuota. Jam taip pat kyla klausimas dėl galimybės sąvoką „mažavertė dovana“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2006/112 16 straipsnio antrą [pirmą] pastraipą, apibrėžti kartu remiantis kiekvienos dovanos vieneto verte ir apmokestinamojo asmens suteiktų dovanų bendros vertės santykiu, apskaičiuotu atsižvelgiant į ankstesnių metų apyvartą. Jeigu į šį klausimą būtų atsakyta teigiamai, jam kyla klausimas, ar PVM kodekso 3 straipsnio 7 dalyje numatyta 0,5 % nuo apyvartos riba nėra tokia maža, kad dėl jos šios direktyvos 16 straipsnio antra [pirma] pastraipa taptų neveiksminga.
- 17 Šiomis aplinkybėmis *Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa, CAAD)* (Mokesčių arbitražo teismas (Administracinio arbitražo centras – CAAD) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar tuo atveju, kai prenumeruojant periodinius leidinius naujiems prenumeratoriams suteikiama dovana (*gadget*), [Direktyvos 2006/112] 16 straipsnio tikslais ši dovana turi būti laikoma:
- a) neatlygintinu tiekimu, atskiru nuo periodinių leidinių prenumeratos sandorio,
arba
 - b) vieno sandorio už atlygį dalimi,
arba
 - c) komercinio paketo, kurį sudaro pagrindinis sandoris (žurnalo prenumerata) ir pagalbinis sandoris (dovanos suteikimas), dalimi, kai pagalbinis sandoris laikomas tiekimu už atlygį, skatinančiu žurnalo prenumeratą?
- 2) Jei atsakymas į pirmąjį klausimą yra toks, kad dovanos suteikimas yra neatlygintinas tiekimas, ar bendros dovanų vertės metinės ribos, kuri atitinka 0,5 % nuo apmokestinamojo asmens praėjusių metų apyvartos, nustatymas (papildomai prie vieneto vertės ribos) suderinamas su [Direktyvos 2006/112] 16 straipsnio antroje [pirmoje] pastraipoje nurodyta sąvoka „prekių naudojimas <...> kaip <...> mažavertės dovanos“?
- 3) Jei į šį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar 0,5 % nuo apmokestinamojo asmens praėjusių metų apyvartos proporcinga dalis turi būti laikoma tokia maža, kad PVM direktyvos 16 straipsnio antra [pirma] pastraipa netenka veiksmingumo?
- 4) Atsižvelgiant į jos nustatymo tikslus, ar ši 0,5 % nuo apmokestinamojo asmens praėjusių metų apyvartos riba pažeidžia neutralumo, vienodo požiūrio ar nediskriminavimo ir proporcingumo principus?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 18 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies a punktas ir 16 straipsnio pirma [antra] pastraipa turi būti aiškinami taip, kad prenumeratos dovanos teikimas už periodinių leidinių prenumeratą patenka į sąvoką „prekių tiekimas už atlygį“, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas, o gal 16 straipsnio pirma [antra] pastraipą reikia aiškinti taip, kad tokios dovanos teikimas, kuris yra atskiras nuo prenumeratos sandorio sandoris, turi būti laikomas neatlygintinu turto realizavimu, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.
- 19 Pirmiausia reikia priminti, kad PVM tikslais kiekvienas sandoris paprastai turi būti laikomas atskiru ir savarankišku. Vis dėlto, kai sandorį sudaro kelios dalys, kyla klausimas, ar jis turi būti laikomas vienu paslaugos teikimu ar prekės tiekimu, ar keliais atskirais ir savarankiškais teikimais ar tiekimais, vertinamais atskirai PVM atžvilgiu (šiuo klausimu žr. 2012 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Field Fisher Waterhouse*, C-392/11, EU:C:2012:597, 14 ir 15 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 20 Taigi, pirma, sandoris, kurį ekonominiu požiūriu sudaro vienas paslaugų teikimas ar prekių tiekimas, negali būti dirbtinai skaidomas, kad nebūtų pakeistas PVM sistemos veikimas. Konstatuotina, kad vienas paslaugos teikimas ar prekių tiekimas egzistuoja tuomet, kai kelios sudedamosios dalys arba veiksmai, kuriuos apmokestinamasis asmuo suteikia arba atlieka klientui, yra taip glaudžiai tarpusavyje susiję, kad objektyviai sudaro vieną ekonomiškai nedalomą paslaugos teikimą ar prekių tiekimą, kurio skaidymas būtų dirbtinis (2021 m. kovo 4 d. Sprendimo *Frenetikexito*, C-581/19, EU:C:2021:167, 38 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 21 Siekiant nustatyti, ar apmokestinamasis asmuo atlieka kelis atskirus pagrindinius prekių tiekimus ar paslaugų teikimus, ar vieną prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, reikia nustatyti nagrinėjamam sandoriui būdingus elementus, atsižvelgiant į vidutinio vartotojo požiūrį. Požymių visuma, į kurią atsižvelgiama šiuo tikslu, apima įvairius elementus: pirma, intelektinio pobūdžio ir lemiamos svarbos elementus, kuriais siekiama nustatyti aptariamo sandorio elementų neatsiejamumą arba atsiejamumą ir jo vienintelį arba ne ekonominį tikslą, antra, materialinio pobūdžio ir neturinčius lemiamos svarbos elementus, prireikus papildančius pirmųjų elementų analizę, kaip antai atskirą ar bendrą galimybę gauti nagrinėjamas paslaugas ar prekes arba bendrą ar atskirų sąskaitų faktūrų išrašymą (2021 m. kovo 4 d. Sprendimo *Frenetikexito*, C-581/19, EU:C:2021:167, 39 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 22 Antra, ekonominį sandorį sudaro vienas prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, kai vienas ar keli elementai laikomi sudarančiais pagrindinį prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, o kiti elementai – atvirksčiai – laikomi vienu ar keliais pagalbiniais prekių tiekimais ar paslaugų teikimais, kuriems taikoma pagrindinio tiekimo ar teikimo apmokestinimo tvarka (2021 m. kovo 4 d. Sprendimo *Frenetikexito*, C-581/19, EU:C:2021:167, 40 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 23 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad pirmasis kriterijus, į kurį reikia atsižvelgti šiuo klausimu, yra tai, kad, vidutinio vartotojo požiūriu, prekių tiekimas ar paslaugų teikimas neturi savarankiško tikslo. Taigi prekių tiekimas ar paslaugų teikimas turi būti laikomas pagalbinio pagrindinio tiekimo ar teikimo atžvilgiu tuomet, kai klientams jis yra ne tikslas savaime, o

priemonė geriausiomis sąlygomis pasinaudoti tiekėjo ar teikėjo pagrindiniu tiekimu ar teikimu (2021 m. kovo 4 d. Sprendimo *Frenetikexito*, C-581/19, EU:C:2021:167, 41 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 24 Antrasis kriterijus, kuris iš tiesų yra pirmojo įrodymas, susijęs su atsižvelgimu į kiekvieno iš ekonominių sandorių sudarančių prekių tiekimų ar paslaugų teikimų atitinkamą vertę, iš kurių viena yra minimali (netgi nereikšminga), palyginti su kita (2021 m. kovo 4 d. Sprendimo *Frenetikexito*, C-581/19, EU:C:2021:167, 42 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 25 Šiuo atveju iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo pateiktos informacijos, apibendrintos šio sprendimo 9–11 punktuose, matyti, kad prenumeratos dovanų teikimas už bet kokią naują prenumeratą yra ieškovės pagrindinėje byloje komercinės strategijos sudedamoji dalis. Be to, šio teismo teigimu, prenumeratų skaičius labai išauga, kai už jas teikiamos dovanos.
- 26 Taigi tarp dovanos teikimo ir ieškovės pagrindinėje byloje žurnalų prenumeratos yra aiškus ryšys. Vis dėlto šis ryšys neatrodo, pirma, sistemiškas ir, antra, pakankamai glaudus, kad šie prekių tiekimai ir paslaugų teikimai būtų laikomi neatskiriama susijusiais, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 20 ir 21 punktuose nurodytą jurisprudenciją, tačiau tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas. Šiuo atveju aplinkybės, kad prenumeratos atnaujinimas nelemia naujos dovanos suteikimo ir kad, be to, ieškovė pagrindinėje byloje vykdė reklamines kampanijas nesiūlydama prenumeratos dovanų, įrodo, kad šie prekių tiekimai ir paslaugų teikimai nėra neatskiriama.
- 27 Vis dėlto atrodo, kad pagrindinės bylos aplinkybės iliustruoja pagrindinį paslaugų teikimą, vykdomą su pagalbiniais prekių tiekimu, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 22–24 punktuose primintą jurisprudenciją, o tai turės nustatyti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas. Iš tikrųjų ieškovės pagrindinėje byloje prenumeratos dovanos teikimas naujiems prenumeratoriams yra prenumeratos skatinimas. Ja siekiama tik padidinti šios ieškovės leidžiamų žurnalų prenumeratų skaičių ir taip padidinti jos gaunamą pelną. Be to, iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad ieškovė pagrindinėje byloje, atlikdama komercinius skaičiavimus, atsižvelgia į tai, kad kai kurie prenumeratoriai nutrauks savo prenumeratą po to, kai sumokės pirmąją mėnesinę įmoką, kuri leis jiems pasilikti dovaną be pareigos likti prenumeratoriumi. Vis dėlto prenumeratos dovanos teikimas leidžia ieškovei pagrindinėje byloje kiekvienais metais gerokai padidinti savo prenumeratorių skaičių. Taigi tokios dovanos teikimas neturi savarankiško tikslo vidutinio vartotojo, kuris, siekdamas gauti šią dovaną, sutinka mokėti bent mėnesį už prenumeratą, požiūriu.
- 28 Be to, ieškovė pagrindinėje byloje ir Europos Komisija savo pastabose teisingai pažymėjo, kad 2015–2018 m. siūlyta prenumeratos dovana leido naujiems prenumeratoriams geriausiomis sąlygomis naudotis tiekėjo pagrindine paslauga, t. y. žurnalų, kuriuos jie prenumeravo, skaitymu, nes planšetė ir išmanusis telefonas leidžia, pavyzdžiui, susipažinti su skaitmenine šių žurnalų versija.
- 29 Taigi atrodo – su sąlyga, kad tai patikrins prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, – kad, pirma, minėtų žurnalų prenumerata ir, antra, planšetės ar išmaniojo telefono, kurių vieneto vertė yra mažesnė nei 50 eurų, teikimas sudaro visumą, kai prenumerata yra pagrindinis paslaugos teikimas, o dovana – pagalbinis prekės tiekimas, kurio vienintelis tikslas skatinti prenumeratą.

- 30 Taigi į pirmąjį klausimą reikia atsakyti: Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies a punktas ir 16 straipsnio pirma [antra] pastraipa turi būti aiškinami taip, kad prenumeratos dovanos teikimas už periodinių leidinių prenumeratą yra pagrindinio paslaugos teikimo, kurį sudaro periodinių leidinių teikimas, pagalbiniis prekių tiekimas, kurį apima sąvoka „prekių tiekimas už atlygį“, kaip ji suprantama pagal šias nuostatas, ir neturi būti laikomas prekių realizavimu neatlygintinai, kaip tai suprantama pagal minėto 16 straipsnio pirmą [antrą] pastraipą.

Dėl antrojo–ketvirtojo klausimų

- 31 Atsižvelgiant į atsakymą į pirmąjį klausimą, nėra reikalo atsakyti į kitus prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo klausimus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 32 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 2 straipsnio 1 dalies a punktas ir 16 straipsnio pirma [antra] pastraipa

turi būti aiškinami taip:

prenumeratos dovanos teikimas už periodinių leidinių prenumeratą yra pagrindinio paslaugos teikimo, kurį sudaro periodinių leidinių teikimas, pagalbiniis prekių tiekimas, kurį apima sąvoka „prekių tiekimas už atlygį“, kaip ji suprantama pagal šias nuostatas, ir neturi būti laikomas prekių realizavimu neatlygintinai, kaip tai suprantama pagal minėto 16 straipsnio pirmą [antrą] pastraipą.

Parašai.